

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: סבינה	שם משפחה: לוסטיגמן
-------------------	-----------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: הוניגספלד		בלועזית Hunigsfld
שם פרטי איתו נולדתי: סרקה	בלועזית Sharka	מין: נקבה
שנת לידה: 1934	ארץ לידה: פולין	בלועזית Zamosc
עיר לידה: זמושץ	שם פרטי ושם משפחה של האב: וולף הוניגספלד	
שם פרטי ושם משפחה של האב: וולף הוניגספלד	שם פרטי ושם נעורים של האם: ציטלה אודלשטיין	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: זמושץ	בלועזית Zamosc	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) רוסיה אזבסט סיבר		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור: 9.5.1945
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה: 1958
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה אוניית "ירושלים"

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי וגדלתי בפולין בעיר זמושץ גרנו בדירה קטנה אני אחי יוסף והוריי אמי הייתה עקרת בית לא עבדה כי בתקופה זו לא היה נהוג שאישה תצא לעבוד, אבי היה המפרנס היחיד המקצוע שלו היה סנדלר והוא היה עובד בבית. לאמי היו שני אחים: יעקב ובנימין. ולאבי היה חמש אחיות כולם ניספו בשואה אני זוכרת רק את האחיות שלו דבורה ויפה את החגים אני לא ממש זוכרת הייתי אז בת 4- אני רק זוכרת שאבי היה לוקח אותנו לבית הכנסת.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

לפני שפרצה המלחמה הכול התחיל לבעור ואנחנו התחלנו להתחבאות מפני הגרמנים ובהזדמנות הראשונה ארזנו את החפצים שלנו וברחנו לרוסיה יחד עם עוד הרבה יהודים. הנסיעה הייתה מאוד ארוכה לקח לנו להגיע לרוסיה בערך חודש ימים כשהגענו לרוסיה התמקמנו בסיביר היה קר מאוד והיה לנו מאוד קשה לשרוד. היו תורים מאוד ערוכים כדי לקבל לחם אני זוכרת שעמדנו שעות אמי הייתה תובלת לנו את הלחם במרק כדי שנישבע. כאשר הגענו לרוסיה לקחו את אבי לצבא הרוסי בגלל שהוא היה סנדלר וזה היה מקצוע מבוקש בצבא. אמי גם החלה לעבוד באותה תקופה במפעל ליצור פצצות. כמעט ולא הייתי רואה את הורי.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה חזרנו לפולין לעיר שנקראת וולצלב. אבי חזר לפולין עוד הרבה לפנינו כדי לחפש את משפחתו שנשארו בפולין וגילה כי הם אינם בחיים וכאשר הוא הלך לבית בו גרנו לפני המלחמה הוא גילה כי אנשים אחרים גרים בו. כשהגעתי אם אמי ואחי לפולין חיפשנו את אבא היה מקום מסוים אני זוכרת שכולם היו מגיעים אליו כדי לחפש את קרוביהם ויום אחד שהגעתי לשם פגשתי באבי זה היה מאוד מרגש כאשר הגרמנים עזבו את פולין אחרי המלחמה הם השאירו בתים ריקים ונתנו לנו דירת חדר קטנה ולאט לאט עוד יהודים חזרו לפולין וגרנו באותה סביבה הייתי כבר בוגרת אחרי המלחמה ולקחתי חלק במפגשים ב"שומר הצעיר" היו לנו שם חיי חברה והיו מספרים לנו על ארץ ישראל ובמועדון מסוים שגם שימש למפגש של הקהילה היהודית שם הכרתי את בעלי מלך לוסטיגמן שהיה בן-25 ואני הייתי בת -19 התחתנו ונולדה לנו בת. עלינו לארץ בשנת 1958 יחד עם בתי מירה שהייתה אז בת שנתיים וחצי. וביחד עם בני משפחה נוספים מצד שלי ומצד בעלי בארץ נולד לנו ילד נוסף בשם ישראל.

נא ספרי/ על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

הגענו לעיר חיפה שם עבדתי בכל מיני עבודות מזדמנות עבדתי במפעל לשימורים. באותה תקופה היה קשה מאוד למצוא עבודה ולאחר זמן נוסף מצאתי עבודה בבית ספר בושמת בחיפה עבדתי שם בתור עובדת משק במשך 20 שנה. אני רוצה להגיד לצעירים שלא נדע עוד מלחמות כי זה רק סבל ומחלות וזיכרונות רעים. הכי חשוב שיהיה שלום בכל העולם.

ראיון: מוטי יפרח, קריית-מוצקין,

יוני 2013